

KAPITOLA 1

Všude se rozprostírala černočerná tma. Zrzek cítil, že tu někdo je. Bedlivě prozkoumával pohledem husté křoví a rozevřel přitom doširoka oči. Neznal to tu, ale podivné pachy ho přitahovaly a lákaly, aby vstoupil do hloubi temných stínů. Zakručelo mu v břiše, takže si vzpomněl, že má hlad. Pootevřel tlamičku, aby se teplé lesní vůně dostaly až k pachovým žlázám na horním patře. Zatuchlý závan listovky se mísil s lákavou vůní jakési malé chlupaté bytůstky.

Najednou se kolem něj prohnal šedý stín. Zrzek se okamžitě zastavil a naslouchal. Stvoření se skrývalo v listí ani ne dvě délky ocasu od něj. Zrzek věděl, že je to myš – vnímal, jak jí pod huňatým kožíškem prudce buší srdce. Polkl, aby umlčel kručící žaludek. Brzy už zažene hlad.

Pomalů se přikrčil a nahrbil se k útoku. Měl myš proti větru. Věděl, že o něm neví. Naposledy se přesvědčil, kde jeho kořist přesně je, zprudka se odrazil zadními nohama a skočil. Vynesl se sebou do vzduchu i hromádku listí. Myš se hned schovala a vy-

střelila k díře v zemi. Jenže Zrzek ji už měl. Zasekl ji drápkem ostrým jako trn a vyhodil ji obloukem vysoko do vzduchu. Myš přistála na zemi pokryté listím. Byla otřesená, ale žila. Pokusila se utéct, ale Zrzek ji znovu chytil. A znovu ji vyhodil, tentokrát o něco dál. Myši se podařilo udělat pár krůčků, než ji kocour znovu dostihl.

Vtom někde blízko cosi zarachotilo. Zrzek se rozhlédl a myš se přitom stihla dostat z dosahu jeho drápů. Když se Zrzek otočil zpátky, už jen zahlédl, jak mizí v černé díře mezi propletenými kořeny stromu.

Naštvaně lov vzdal. V mžiku se obrátil a pročesával planoucím pohledem okolí, aby zjistil, kdo ho připravil o jistou kořist. Rachocení pokračovalo, až se z něj postupně stal povědomý zvuk. Zrzek otevřel oči.

Les zmizel. Kocourek ležel ve svém pelíšku v přetopené dusné kuchyni. Oknem proudilo dovnitř měsíční světlo a vykreslovalo stíny na hladké tvrdé podlaze. Rachot vydávaly sušené granule kočičího žrádla, které někdo sypal do misky. Celý les se všemi pachy byl jen sen.

Zvedl hlavu a opřel se bradou o okraj pelíšku. Obojek ho nepříjemně tlačil do krku. Ve snu cítil, jak mu svěží vánek čechrá jemnou srst tam, kde ho normálně dře obojek. Převalil se na záda a ještě chvíli si vychutnával sen. Pořád ještě cítil myš. Tenhle sen se mu zdál už potřetí od úplňku a myš mu pokaždé utekla.

Olízl si tlamu. I z pelíšku cítil mdlý pach žrádla. Jeho majitelé mu vždycky nasypali plnou misku, než šli spát. Pach prachu zaplašil příjemné vůně ze snu. V žaludku mu ale kručelo i teď, a tak se protáhl a zvolna tlapkal přes kuchyň ke své misce. Žrádlo bylo

